

LJETOPIS DUBRAVKA HORVATIĆA

1939. 9. prosinca rođen je u Zagrebu od oca Slavka Viktora Horvatića, vijećnika Sudbenoga stola, i majke Drage Horvatić, rođene Matica, učiteljice. Kršten je 28. prosinca u zagrebačkoj crkvi Sv. Petra. Živi u Zagrebu u Rakovčevoj ulici blizu Kvaternikova trga.
1941. Rođena sestra Mirjana. U ratnim godinama, osobito za vrijeme bombardiranja, povremeno borave na obiteljskom imanju u Borčecu.
1945. 25. svibnja posljednji je put vidio svoga oca, na dan njegova uhićenja. Dana 11. kolovoza otac Viktor osuđen je presudom Vojnog suda Komande zagrebačkoga vojnog područja "zbog djela rat. zloč. i nar. nep. na kaznu smrti streljanjem, trajan gubitak svih političkih i građanskih prava, te na konfiskaciju imovine", unatoč brojnim molbama za pomilovanje partizana, bivših zatvorenika, koje je u sudskim postupcima mahom oslobađao. "Kazna je izvršena 15. XI. 1945. god.", kako je navedeno u prijepisu obavijesti Vojnoga suda. Taj je događaj trajno obilježio Dubravka Horvatića.
- 1946–1950. Pohađa četverogodišnju pučku školu u Harambašićevoj ulici.
- 1950–1958. Upisuje i pohađa Klasičnu gimnaziju u Križanićevoj ulici. S njim je u razredu i njegov najbolji prijatelj, redatelj Tomislav Radić Žiro.
1958. Upisuje komparativnu književnost i povijest umjetnosti na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.
1959. Objavljuje u listu "Književna tribina", koji uređuje Slavko Mihalić, svoju prvu pjesmu.
1960. U vlastitoj nakladi objavljuje prvu zbirku pjesama *Groznica*.
1961. U veljači se vjenčao s Grozdanom Kavran, djevojkom koju je upoznao tijekom studija. U rujnu se rodila kći Tihana.

1962. Diplomirao je i postao najmlađi član Društva književnika Hrvatske.
- 1963–1964. Voditelj je Galerije Studentskoga centra, a zatim upravitelj Omladinskog kluba Mladost.
1965. U travnju je izabran za tajnika Društva književnika Hrvatske. Sredinom srpnja s izaslanstvom zagrebačkih omladinaca posjećuje omladinske radne akcije u Kazahstanu i SSSR-u.
1966. Odlazi na odsluženje vojnoga roka u Sinj, no nakon dva mjeseca otpušten je iz Vojne bolnice u Splitu i iz JNA kao trajno nesposoban za vojnu službu.
1967. Potpisnikom je *Deklaracije o nazivu i položaju hrvatskog književnog jezika*.
1968. 21. kolovoza nalazi se u Pragu za vrijeme sovjetske okupacije. “Vlakom slobode” vraća se preko Austrije u Zagreb. Radi u redakciji “Telegrama”.
1969. Za zbirku priča *Stanari u slonu* dobiva Nagradu “Grigor Vitez”.
- 1970–1971. 13. veljače u “Telegramu” je objavljen prvi dio putopisa po SSSR-u *S ovu i s onu stranu Urala*. Postaje članom Upravnog odbora Matice hrvatske. Sudjeluje u pokretanju i u uredništvu “Hrvatskoga tjednika”.
1972. Doživljava sudbinu mnogih sudionika hrvatskoga proljeća, nekoliko je puta pozivan na obavijesne razgovore u milicijsku stanicu u Remetincu. Otada pa do 1990. bio je profesionalni književnik.
1974. Zabranjena je novela *Vruća listopadska noć* objavljena u 27. broju časopisa “Encyclopaedia moderna”. U prosincu rođena mu je druga kći, Ivana. Od tada piše pod raznim pseudonimima (Tvrtko Varadin, Vlaho Glagoljić, Tomislav Kulinić, Tomislav Dobor, Faber) u “Maruliću”, “Svescima KS”, “Kani”, duvanjskim “Našim ognjištima”, odnosno “Svetoj baštini”.
- 1975–1976. Često putuje u Njemačku, gdje je hrvatskim političkim emigrantima i ostalim iseljenicima održavao književne tribine.
1987. Za roman *Grički top* dodijeljena mu je Nagrada “Ivana Brlić Mažuranić”.
1989. 28. veljače politički se angažirao i nastupio zajedno s Franjom Tuđmanom na prvom javnom predstavljanju inicijative o stvaranju Hrvatske demokratske zajednice.

1990. 1. siječnja zaposlio se kao urednik u Nakladnom zavodu Matice hrvatske. Za zbirku novela *Olovna dolina* (1989) dobio je Nagradu "Miroslav Krleža" za najbolju knjigu pripovijedaka 1986–1989.
1991. Tijekom Domovinskoga rata sudjeluje u brojnim aktivnostima, obilazi bojišnice i održava književne tribine.
- 1992–1993. Obnaša dužnost potpredsjednika Matice hrvatske.
1994. Suprotstavlja se tzv. Praškoj rezoluciji, kojom je Hrvatski PEN nudio "sve oblike suradnje" Srpskom PEN-u.
1995. Odlazi u prijevremenu mirovinu. U travnju utemeljuje tjednik za kulturu "Hrvatsko slovo" i ostaje sve do 1998. njegov glavni urednik. Predsjednik Republike dr. Franjo Tuđman odlikovao ga je Spomenicom Domovinskog rata, Redom hrvatskog trolista i Redom Danice s likom Marka Marulića.
1996. Za zbirku *Ratna noć* dodijeljena mu je Nagrada "Tin Ujević" za najbolju hrvatsku knjigu pjesama.
1999. Sredinom godine doživio je srčani udar, prilikom kojega je u padu ozlijedio kralježnicu.
2003. Hospitaliziran je zbog upale gušterače i ustanovljen mu je karcinom pluća. U ljeto je operiran na Jordanovcu, no bolest se već bila proširila i zahvatila veći dio organizma.
2004. 20. svibnja preminuo je te je pokopan na Mirogoju.

B. P.